

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XIII. ÉVF. 4. SZÁM

2010.
BÚCSÚ

www.szentanna.org

Boldognak lenni...

Az egyének személyes boldogsága az egyes köznapi munkáktól függ. Boldoggá vagy boldogtalanná tesz az, hogy valaki felismeri-e napi munkájának az értékét, vagy nem. A jelen és a jövő boldogsága, valaki jegyességének, házasságának, családjának, gyermekeinek boldogsága, és azok boldogsága, akikkel ma vagy ezután együtt él, mind a napi tevékenységtől és annak értékelésétől függ. Sőt, nemcsak az egyéni boldogság, hanem az egész emberiségé is... Férfi vagy nő: egyre megy, – nemcsak emberi, hanem isteni szerepe is van mindnyájunknak. Mindenkinek képviselnie kell környezetében az Úristent. Mindenkinek küldetése van. Mindenki Isten megbízottja.

Az élet, a történelem mindig azokat igazolta, akik a helyesnek felismert útról soha le nem tértek; a meggyőződésből vállalt elveket soha fel nem adták; a korlátok előtt meg nem torpantak; a felismert célokat soha el nem hagyták; nehézségek árvizei előtt nem fordultak soha vissza; meggyőződésüket soha meg nem tagadták. Nyugodt tempóval úsznak az ár ellen. Ki nem térnek vállalt kötelességek elől.

Nem elit emberek, nem tudósok vitték előbbre a történelem ügyét, hanem mindig az elszánt emberek.

Csak az emberséges és helytálló elszántak képesek felszántani az emberek közé ékelődött bizalmatlanság tarlóját.

Pilinszkyt egyszer megkérdezték: „Ön keresztény költő?” Így válaszolt: „Nem! Én költő vagyok, AKI keresztény!” Légy apa, anya, férj, feleség, gyermek, nagyszülő, AKI keresztény!

Gondolatok a családról és a családi életéről Szent Anna ünnepén...

Szent Annáról szinte semmit sem tudunk azon kívül, hogy Jézus Krisztus nagynyja, tehát nagyszülő. Amikor őrá gondolok, mindig a nagynyám jut eszembe. Az a nagynyám, aki összefogta a nagycsaládot. A kis család összefogása a szülei feladata volt, de a nagynyám volt a nagycsalád lelke. Kellet is hozzá, mert hajlamos volt mindenki menni a maga dolgai után, és nélküle elmaradtak volna azok a találkozók (mint ahogyan el is maradtak, amikor ő már a másvilágra költözött), amelyek az unokatestvérekig bezárólag mindenkit közösségbe fogtak. Nagynyámnak tekintélye volt a család előtt. Szelíd, szeretetből fakadó tekintély, amelynek nem lehetett nemet mondani (nem mintha erre valaki is indítást érzett volna). Voltak „szent időszakok”, amelyeket be kellett tartani minden esztendőben, s amelyeknek ő volt a gazdája, felelőse, lelke. És ez így volt jó! Nagy ajándék a családnak, ha van egy ilyen nagymama. Bár volna minden családban egy ilyen nagynya (vagy ha ő már nincs velünk, akkor valaki más), aki „lelke” tud lenni a nagycsaládnak. Akkor talán a kis család is jobban azzá tudna válni, amivé lennie kell...

Valaki azt mondta egyszer, hogy az életben három igazán nagy feladat van: 1) Igazi érték-centrikus, érett gondolkodású felnőtté válni. 2) Hasonlóan értékekben elkötelezett, érett gondolkodású párt (társat) találni. 3) Valódi, érték-központú, helyes szemléletű gyermekeket nevelni fel.

Kis átgondolás után az ember belátja, elfogadja a fenti gondolatok igazságát. De azt is tudja, hogy mind a három feladat mennyire nehéz. Mintha három Himaláját kellene megmásznunk. És mindháromnál nagyon könnyű „elvérezni”! Ha az első sikerült, az ember kezdhet aggódni a másodikért. S ha sikerült komoly párt találni, mindjárt jön a harmadik aggodalom: a gyermek! Példák egész sora jelzi, hogy mennyire nem egyszerű és nem könnyű feladatok ezek. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy milyen szép és örömteli, boldogságot adó része ez az emberi életnek. Hiszen csak ez – az életünk egészét átfogó, egész életre programot adó – feladat adhat olyan érzést létünknek, hogy a dolgainknak értelme van, s ráadásul mindezt Isten áldása kíséri.

Isten és az általa belénk oltott természetünk a családot jelöli ki számunkra, mint a legalapvetőbb és legfőbb olyan közösséget, ahol alapvető vágyaink a legteljesebb módon beteljesülhetnek. Itt élhetjük meg a legmélyebben, hogy szeretve vagyunk. Itt élhetjük át legjobban, hogy tartozunk valahová. Ez az a hely, ahol minden körülmények között értékesek lehetünk. És itt van az, ahol szabadan, önmagunkat adva (álarc és megjártság nélkül) kiteljesedhetünk és tovább növekedhetünk a szeretetben. (Vö.: négy érzelmi alapigény)

Természetesen, az egészséges családszemlélet kialakítása, és még inkább a gyakorlati életben történő megvalósítása egy élet feladata. Ismerkedjünk meg ezért néhány

alapvető fontosságú gondolattal az egészséges család jellemzőiből (Dolores Currant összefoglalásából):

1) Az egészséges családban a családtagok ápolják az egymás közti kapcsolatot, és meghallgatják egymást. A jó kommunikáció alapja a szülők egymáshoz való viszonya. Ebben nincs vetélkedés, hanem súlypontok vannak. A szülők nem uralkodnak egymáson és a gyerekeken, hanem megosztják egymással az örömöket és gondokat, a gyerekek fölött pedig a hatalmat és tekintélyt.

2) A családfő nem bújosdik, se garázsba, se kocsmába, se a TV elé. Ha fáradt, nyugodtan kinyilváníthatja. Joga van a pihenésre, de ne szigetelje el magát. A gyerekek utánozni fogják.

3) A családaya nem a család rabszolgája. Bevonja a férjét és a gyerekeket a közös feladatokba. 4) A normális gyerek nem tanulógép, nem is leendő olimpiai bajnok. Ennél sokkal több. A család a lehetőségekhez mérten ad neki, és nem azon felül. Az otthon melege az, amit nem kaphat meg sehol máshol. Enélkül hontalan lesz egész életében. A szülő meghallgatja a gyereket, és válaszol neki. Négyszemközt is beszélget vele, és nem csak számonkéréskor.

5) Az egészséges családnak van füle a nem szóbeli közlésekre is. Pl. a házastárs vagy a gyerek szótlanságára. Nem kell mindig megoldást adni, sokszor elég csak az időt adni a meghallgatásra.

6) Az egészséges család tud ünnepelni. Nemcsak összpontosítás kell az élthez, de elernyedés is.

7) Az egészséges család őrzi a pozitív alaphangulatot. A család élet- és nem munkaközösség.

8) Az egészséges család szívesen tölti együtt az idejét. Sokat játszanak, és a humor is fontos. Nem szakadnak klikkekre. A szülők nem választanak a gyerekek közül bizalmast maguknak.

9) Az egészséges család nemcsak külön, de együtt is nézi a TV-t. Megbeszéli, reagál a műsorra. A szülők megkérdezik a gyerek véleményét. Fontos, hogy a gyerek tudja, mit gondol a szülő.

10) Az egészséges család megosztja a felelősséget. Kicsi kortól teret ad a gyerekek önállóságának. A teljesítményt mindig elismeri. Semmi nem „természetes”. Ha hibát követ el valaki, akkor már kicsiben vállalja a következményeket.

Binszki József

Otthonod

Más, mint a szoba. Az otthonnak lelke van. Nem a szobában, nem az udvarban, nem a házban, hanem benned. Otthontalan csupán az lehet, aki magában otthont teremteni nem tudott. Az otthont a kedélyek zenéje tölti be. Az otthon muzsikája az ott élők szívéből zendül fel.

Az otthon teljes varázsát egymagad megteremteni nem tudod. Elárulom a titkát.

Miután elköltöztem szüleimtől, új otthonot teremtettem magam. De ez az új akkor lett igazi otthonom, amikor apám, anyám eljöttek és jelen voltak. Ültek székesen, aludtak ágyamon, asztalomnál ettek. Utána elmentek. Ott maradtak mégis. Személyük varázsa otthonom muzsikájának új

dallam lett.

Vannak barátaim, vannak, akiket szeretek. Hívom őket, legyenek jelen. Üljenek székesen, egyenek tányéromból, nézzék meg kertem fáit. Elmennek. Énjük zenéje otthonom muzsikájában bent marad. Halom. A szívemmel. Így otthon igazán otthonom.

És a tied?

Ha szíved zárt, üres maradsz, árván magaddal, magad sem találod. Legyen nyitott otthonod azoknak, akiket szeretsz. Legyenek jelen. Legalább egyszer. Énekeljen szíved otthonod zenéjébe.

Otthonodban - meglásd - veled lakik az öröm.

Mácz István

Ember

Ember, aki rám mosolyog; aki megért; aki tisztességes; aki hűséges; akiben szeretet él; aki örül, hogy észreveszik; akiben a tehetőség egy szóra kinyílik; ember, aki egyszerűen érték, mert ember.

Ha van olyan nap, hogy nem talállok, az én hibám. Nem néztem eléggé szét, nem néztem a látszat mögé, az előítéletek alá.

Szerencsétlensége az embernek, hogy a jót szűgyelli. Rejti, mint kagyló a gyöngyét. Hát én feltöröm a kagylót figyelemmel, érdeklődéssel és a gyöngyhalászoknál boldogabb vagyok.

Mert az emberek között több az ember, aki méltó, hogy annak lássák, mint az, aki összetörte magában az emberséget.

Elfogult vagyok?

Téged nem ismerlek.

Embernek tartod magad. Hányan vesznek észre? Hányan kérik a szíved? Hányan látják, hogy jó vagy?

Szíveket gyűjtök. Örööm arcukat. A szemük tüzére emlékszem. Ha azt felejtem, énjük

bennem marad, amely belém égett egy pillanat alatt.

Nincsenek érmém, bélyegjeim, címkém, sem galambgyűjteményem.

Szíveket gyűjtök.

Szívem tele van.

Velük és az örömmel, amelyet csak ők adhatnak.

Nézd el nekem, hogy végig magamról írtam.

Eszelösen hiszem, hogy nincs nagyobb, fontosabb, mint az ember.

Embertelen korban élünk? Ne hidd el.

Csak nézz önmagadba, nézz a mások belső világába s meglátod az Embert.

Csak annyi időt fordíts embertársaidra, mint a gyűjtők gyűjteményeikre.

Kincseid lesznek.

Nem olyan, mit pénzzel kifejezni lehet, nem valamik, hanem sok-sok szív benned, valakik, akiknek értéke semmivel ki nem fejezhető és mind személyes öröm életedben."

Mácz István

Öregen

(ima)

Jézusom!

Azokhoz az emberekhez tartozom, akiket öregnek neveznek.

Bennem, körülöttem mindenütt beesteledett, nemsokára éjszaka lesz.

Életemnek egykor értéke, súlya és értelme volt:

Dolgoztam, szerettem, segítettem, adtam, szenvedtem.

Immár minden a múlté.

Kérlek, kímélj meg a megkeseredéstől!

Tarts vissza annak kimondásától, hogy mindaz, ami volt, csak úgy volt jó, tökéletes és rendjén való.

Nem arra szeretnék hagyatkozni, ami volt, hanem ami van: Reád, Uram!

Erőm fogytán van, s még azt is, ami van, öregkori betegségek aprózzák fel.

Előttem áll az óra készületlenül

Add, hogy meg ne keményedjen az én szívem

Add, hogy ne meneküljek ábrándok világába

Add, hogy ne meneküljek hamis reménységekbe

Add, hogy készen álljak, mihelyt szólítasz, s ráléphessek a Hozzád vezető útra.

Valamikor emberek között éltem.

Most magamra maradok.

Barátaim meghaltak.

Uram, jöjj segítségemre!

légy segítségemre, hogy ne zárkózzam el senki elől

légy segítségemre, abban is, hogy ne szóljak bele mindenbe

légy segítségemre, hogy így a magam csendességéből

észrevétlenül segíthessek,

másokért közbenjárjak Tenálad

adj hozzá szavakat!

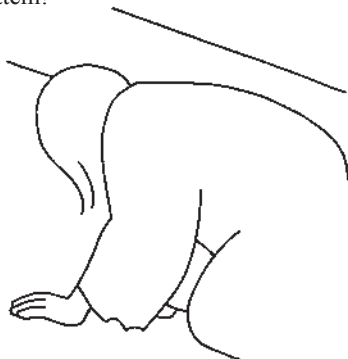
Jézusom! a Te szeretettedben születtem!

Abban szeretnék élni,

abban másokat szeretni és

abban hazatérni.

Amen

„Ha békére törekszel, véd a teremtett világot!”¹

Az idézett felszólítás XVI. Benedek pápától származik: ez a 2010. évi Béke Világnapja (január 1.) alkalmából közzétett üzenetének címe. Témaválasztását a Szentatyia így indokolja: *„A teremtett világ tiszteletben tartásának nagy jelentősége van azért is, mert a teremtés Isten minden művének kezdete és alapja, megóvása napjainkban lényegbevágó az emberiség békés együttélése szempontjából”.*¹ Ugyanitt hivatkozik a Caritas in veritate kezdetű enciklikájára, amelynek 48. pontjában a fejlődés témáját azokkal a kötelességekkel hozza kapcsolatba, amelyek az embernek a természethez fűződő kapcsolatából fakadnak. Szembeállítja az ateista és a hívő ember természet-hez való viszonyulását: *„Ha a természet és mindenekelőtt az embert a véletlen vagy az evolúciós determinizmus gyümölcsének tekintjük, lelkiismeretünk felelősségérzete gyenge lesz. A hívő ember ezzel szemben Isten teremtő beavatkozásának csodálatos művét ismeri fel a természetben, amelyet az embernek felelősséggel szabad használnia, figyelemmel lévén magára a teremtés belső kiegyensúlyozottságára, hogy kielégítse jogos anyagi és szellemi igényeit, szükségleteit. Ha ez a felfogás elenyészik, az ember végül a természetet vagy mint sérthetetlen tabut fogja szemlélni, vagy éppen ellenkezőleg, kizsákmányolja.”*²

A természet ügyét számos zöld mozgalom, állami és civil szervezet magáénak érzi. Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy vajon miért kellett az Egyháznak is exponálnia magát ebben a témában. A Szentatyia erre is világosan megadja a választ: *„Az Egyház felelősséget visel a teremtésért, és ezt a felelősséget nyilvánosan is érvényre*

*kell juttatnia. Ha pedig ezt teszi, nem csak a földet, a vizet, a levegőt kell védelmeznie, amelyek mind hozzátartoznak a teremtés adományához. Az embert kell védelmeznie mindenekelőtt, saját önpusztítása ellenében.”*³ Ugyanerre a felelősségünkre mutat rá a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2008. december 4-én kiadott körlevele is, melynek címe: Felelősségünk a teremtett világért. Ebben sorra veszi a napjainkban kibontakozó ökológiai válság leglényegesebb mozzanatait.

Az egyik legsúlyosabb globális probléma a környezetszennyezés. A gazdasági tevékenységek, a közlekedés és a fűtés füstgázai szennyezik a levegőt. Ennek következménye a globális klímaváltozás, az ózonlyuk-jelenség, a savas ülepedés és a nagyvárosi szmogok. Az Európai Bizottság felmérése szerint Magyarországon átlagosan 3 évvel élünk rövidebb ideig a levegőszennyezés miatt. A vízszennyezés is súlyos méreteket ölt – elég, ha csak a 2000. évi tiszai ciánszennyezésre, vagy a szinte menetrend szerint bekövetkező tankhajó- vagy fűtorony-katasztrófákra gondolunk. Számos országnak az ivóvízhiánnyal is szembesülnie kell: ma a Földön több mint egymilliárd ember nem jut egészséges ivóvízhez. Ez számos halálos kimenetelű fertőzés és krónikus betegség okozója. A talajszennyezés és a talajpusztulás csökkenti a gazdaságosan megművelhető termőterületek arányát, s ez a tény sok helyen fennakadásokat okoz az élelmiszerellátásban.

Az elképesztő méreteket öltő erdőirtás (évente kb. egy görögországnyival csökken az őserdők mérete a Földön), az orrvadászat és a természetes élőhelyek visszaszorulása csökkenti a biodiverzitást, vagyis a biológiai sokféleséget. Ennek okán egyrészt sérül

¹ XVI. Benedek: Üzenet a XLIII. Béke Világnapjára 1.

² XVI. Benedek: Caritas in veritate IV. 48.

³ XVI. Benedek: Caritas in veritate IV. 51.

lékenyebbé válnak a természetes életközösségek a környezeti változásokkal szemben, másrészt rengeteg faj nyomtalanul eltűnik a Föld színéről – sok közülük még azelőtt, hogy a tudomány egyáltalán leírhatta volna! Ma a kihalási folyamatok sebessége mintegy ezerszerese a természetes folyamatokkal magyarázhatónak.

Nagy és nehéz feladat elé állítja a gazdasági szektort az energiaválság. A fejlett országok életszínvonalának fenntartása rengeteg energiát igényel. Ennek a zömét úgynevezett fosszilis energiaforrásokból állítjuk elő, vagyis szén, kőolaj és földgáz felhasználásával. Ezeknek sajnos a kitermelése és a felhasználása is rendkívül környezetszennyező, ráadásul végesen fogynak a Föld mélyében rejlő készleteink. Újabb súlyos megoldandó feladat a hulladékprobléma. Elképesztő mennyiségű hulladék képződik ma a háztartásokban és az iparban, és ezek jelentős része veszélyes hulladék, ami speciális kezelést igényel. Magyarországon manapság minden évben három gellérthegyi szemét keletkezik: fejenként évi 4 millió tonna hulladékot termelünk.

Mit tegyünk, hogy megállítsuk ezt a sokoldalúan kedvezőtlen folyamatot? Talán ne fűtsünk, ne utazzunk, ne bányásszunk és ne termeljünk semmit? Természetesen nem erről van szó. *„Megengedett az ember számára, hogy felelősségteljesen rendelkezzen a természet felett, hogy oltalmazza, hogy használja, és hogy akár új formában, megújuló technológiákkal művelje, úgy, hogy a természet méltó módon befogadja és táplálni tudja a lakosságot, amely benépesíti.”*⁴ Sőt, mondhatjuk, hogy kötelességünk is jól sáfárkodni a természeti erőforrásainkkal: a talentumokról szóló példabeszéd ezen a téületen is érvényes. De: *„Amikor felhasználjuk a természeti erőforrásokat, törődni kell azok védelmével is, előre látva ennek környezeti és társadalmi költségeit, és lényeges tételként tekintetbe kell venni a gazdasági tevékenység költségei között.”*⁵ *„Ez a fele-*

*lősség globális, mert nem csupán az energiát, hanem a teljes teremtetést érinti, amelyet nem szabad kifosztott állapotban hagynunk hátra az újabb generációknak.”*⁶

Mit jelent mindez a saját hétköznapi életünkre lefordítva? Kerüljük a mértéktelen túlfogyasztást, mert minden megvásárolt termék előállítás és szállítása energiát igényelt és szennyezte a környezetet, elhasználódását követően pedig hulladék lesz belőle. Ne a „Vedd meg, használd, dobd el, vegyél másikat!” elv irányítsa vásárlási szokásainkat. Ha vásárolunk, lehetőség környezetbarát, helyi termelők által, környezetkímélő technológiával előállított, tartós termékeket vásárolunk. Ahol csak lehet, tartsuk szem előtt a víz- és az energiatakarékossági szempontokat. Törekedjünk a környezet-szennyezés mérséklésére. Próbáljunk minél nagyobb mértékben ún. megújuló energiaforrások használatára berendezkedni (szél, nap, víz, földhő, biomassa – ez utóbbi az eltűzelhető élőlény-eredetű anyagokat jelent), mert ezekből a készleteink gyakorlatilag végtelenek, illetve folyamatosan megújulnak, és használatuk nem szennyezi a levegőt. Gyűjtsük szelektíven a hulladékot, komposztáljunk, és igyekezzünk újrahasznosítani mindent, amit csak lehet, hogy ezzel is csökkentsük a hulladék mennyiségét.

Tiszteljük, óvjuk a természetet. Gyermekeinkbe már kicsi koruktól fogva ezt a szemléletmódot ültessük, mert bár – amint a Szentatya is utal rá az idézett enciklikájában – a törvények és az ösztönző és korlátozó intézkedések sokat lendíthetnek a természet ügyén, az ismeretterjesztés és a nevelés ugyanolyan fontos eszközünk – ha nem fontosabb. *„A keresztyény ember ugyanakkor a természeti környezet megóvásakor minden jóakarató emberrel kész együttműködni, hiszen ez nem más, mint a közjó, vagyis az emberi méltóság védelme és előmozdítása.”*⁷

Kovács Október

4 XVI. Benedek: Caritas in veritate IV. 50.

5 XVI. Benedek: Üzenet a XLIII. Béke Világnapjára 7.

6 XVI. Benedek: Caritas in veritate IV. 50.

7 A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele a teremtetett világ védelméről 6.

Plébániai táborozás

Alighogy véget ért az iskolai év, máris gyermekektől lett hangos a plébánia. Gyöngyösi Balázs szervezte tábor résztvevői tartalmasan töltötték idejüket. A hívek, a hitoktatók közül sokan segítettek a káplán úrnak a tábor sikeréért. A gyerekek jól érezték magukat. Volt kézműves foglalkozás, és sok-sok játék. Természetesen a lelki élet is szerves része volt a tábornak. Hálas köszönet a segítőknek, mely-lyel hozzájárultak a gyermekek öröméhez, és tartalmas időtöltésükhöz.

Kerítés felújítás

Az idők során alaposan elhasználódott a Bajai úti temető keleti oldalán lévő kerítés. Az oszlopok tönkre mentek és a drótfonatot is rozsdá marta, és emiatt nagy lyukak tátongtak rajta, és nem védte a szomszédok kertjét a kőbor állatoktól. A Szent József Kör tagjai június 26-án szombaton és az azt következő héten, összesen két napot rászánva tették rendbe a kerítést. A megroggyant oszlopokat kicserélték, a drótfonatot újra feszítették, és kerítés alsó részét pedig kicserélték. A munkálatokban a felnőttek mellett egy-két gyermek is kivette részét. Segítettek és ellesték a felnőttektől egy-egy munkafogás rejtélyét. Hálás köszönet a komoly fizikai erőki-fejtést is kívánó munkáért a felújítás valamennyi résztvevőjének.

Újabb hívás Jánoshalmáról

A papszentelés, az újmise ünnep egy egyházközség számára. Nagy öröm számunkra, hogy ismét olyan papot köszönhetünk, aki a jánoshalmi egyházközségből nőtt ki. Sokak támogatásával, imádságával. Szécsényi Attila olyan városból került ki mely paptermő vidéknek nevezhető. Sokan kerültek ki innen, akik a papi hivatást választották. Gondoljunk csak a legutóbbi időben elhunyt Faddi Otmár atyára, és most is itt vannak köztünk ma élő jánoshalmi származású papok. Kívánjuk, hogy Attila, aki most a legfiatalabb, majd egyszer legyen szenior jánoshalmi pap, akit többen követtek e településről a papi hívás útján.

Szécsényi Attila a június 29-i felszentelést követően július 10-én mutatta be első miséjét a jánoshalmi Szent Anna templomban. A szép szertatásra sokan elzarándokoltak messzi vidékről is Jánoshalmára, a volt csoport társak, barátok közül. A pap-

testvérek által koncelebrált mise bemutatásában diakónusok, kispapok segédkeztek. Galaczi Tibor újmises szónok a pap és Istenkapcsolat fontosságát hangsúlyozta.

Binszki József plébános köszöntőjében hangsúlyozta, hogy egy papért nemcsak addig kell imádkozni a fiatal papért még fel nem szentelték. Most ugyan valami befejeződött Attila életében, de egy új vette kezdetét. Ennek segítésére kérjük a testvérek imáit!

Családi nap

Negyedik alkalommal július 24-én került megrendezésre Szentkatán a Családi Nap. Benépesült a Csizovszki-tanya kicsikkel és nagyokkal. Vidám gyermekkacaj, kellemes felnőtt zsvaj hallatszott az árnyas tanya-udvaron.

Binszki József plébános úr által bemutatott szentmise, közös játékok, finom ételek biztosították a szellemi és testi táplálékot, a nagyszámú résztvevőnek. Közös együttlétünkkel tanúságot tettünk a család és a házasság szentségének nélkülözhetetlen fontosságáról.

Csizovszki László

Plébános atya búcsúzása

Egy év jánoshalmi szolgálat után július 24-én az alábbi gondolatokkal búcsúzott el az itteni hívektől Binszki József plébános,

„Azt tudni kell rólam, hogy egy nagyon nehezen átültethető fa vagyok. Sok idő kellett, hogy a tavalyi áthelyezésemet elfogadjam, s valamiképpen túllépjek ezen. Egy pillanatig se gondolja valaki, hogy azért tudtam nehezen meggyökerezni itt, mert a jánoshalmiak bármit is rosszul tettek volna vagy nem szívesen fogadtak volna. Erről szó sincs. Kezdetől fogva – ezt tiszta szívemből mondom – a lehető legnagyobb nyitottsággal és szeretettel találkoztam itt Jánoshalmán.

Arról, hogy nehezen vagyok átültethető fa vagyok a télen beszélgettem az Érsek Úrral is. El kell, hogy mondjam, hogy tél végéig tartott, amíg az áthelyezés okozta traumán túl tudtam lendülni. Húsvét után minden nap hatalmas lépésekkel, sokkal inkább és egyre jobban jánoshalmi lettem. Nagyon megszerettem mindenkit. Most – ilyen kevés idő után– úgy érzem, hogy ugyanolyan nehezen tudok elmenni innét, mint ahogy tavaly nehezen jöttem el Sükösről.

A mai elszemélytelenedő világban olyan érték, olyan fajta emberi viszonyrend-

szer található ezen a településen található, amely országosan ma már ritka, vagy legalább is egyre ritkább. Itt az emberek még fontos a másikkal való kapcsolattartás, ez az egyik hatalmas erő, mely rejlik ebben a településben. Ezt ne veszítsék el! Ne engedjék az itt élők, hogy ez kivesszen. Őrizzék ezt meg, és mutassanak ebben példát más településeknek.

Kérem, hogy az utódomat, az új plébánost fogadják nagy nyitottsággal, nagy-nagy szeretettel és méltósággal.

Köszönök mindenkinek mindent. Ezt a lehetőséget is megragadom, hogy elköszönjek a hívektől, mint plébános. A szívemben magammal viszem az itteni híveket is.

Az új plébános köszöntése

A legnagyobb nyitottsággal várjuk ide Nagyidai Zsolt új plébános atyát. Ő is az életét tette fel arra, hogy Isten népét közelebb vezesse az Úrhoz. Kérjük az egyházközség tagjait, hogy legyenek együttműködők, szeressék őt és szándékaival, terveivel próbáljanak együtt haladni, együtt gondolkodni. Bízunk abban, hogy mindent megtesz azért, hogy ez az egyházközség előre lépjen, viruljon és virágozzék. Jelenlegi helyén, egy év alatt megszerették a hívek, és nehezen engedik el.

Nagyidai Zsolt- aki káplánként már szolgált Jánoshalmán – plébánosi elképzeléseit, terveit a következő lap-számunkban adjuk közre.

Igazgatói értékelés

Kérésemre fenntartónk augusztus 1-jétől új igazgatót állít intézményünk élére.

Két évvel ezelőtt, amikor Kiss Györgyné, Klárka nyugdíjba ment, a tanári kar biztatásával, bizalmával és Bábel Balázs érsek atya kérésével kaptam meg az igazgatói megbízatást. Aggodalommal és félelemmel vettem át az igazgatást.

Az idő múlásával egyre erősebben megfogalmazódott bennem, hogy nem szeretném tovább végezni ezt a feladatot. Tavaly még bíztattak, hogy a 2. év már tapasztalatokat szerezve könnyebb lesz. Azonban számomra ez a tanév még több nehézséget hozott.

Nehéz döntés volt, mert ezt a feladatot az embereken keresztül, de az Úristen-től kaptam.

Hosszú távon azt gondolom, nem lehet jól intézményt vezetni, ha nincs belül békeség, lelkesedés és elegendő motiváltság. Ezért meghoztam a döntés, a jövőben többet szeretnék a gyerekek közt lenni.

Ezért továbbadom az igazgatói széket Horváthné Sörös Anitának, aki a kiskunhalasi Szent József Katolikus Általános Iskolából érkezik hozzánk. Fogadjuk őt nagy szeretettel, hisz idegen környezetben nem lesz könnyű dolga.

A következő tanévben mind a fenntartónk, mind a leendő igazgatónők kérésére, az igazgatóhelyettesi feladatokat fogom ellátni.

Nagyon köszönöm kollégáimnak, Klárikának, az atyáknak a bizalmat, szeretetet, segítséget és biztatásokat. A nehéz időkben nagyon jól esett, hogy ott álltak

mellettem, és mindig számíthattam rájuk. Bocsánatot szeretnék azoktól kérni, akiknek csalódást okoztam evvel a döntéssel.

A továbbiakban is minden imámmal és erőmmel azért fogok tenni, hogy a Szent Anna Iskola és Óvoda az Úristen vezetésével jó úton haladjon.

Kasziba Magdolna

Bemutatkozik az új igazgató

Horváthné Sörös Anita

Kiskunhalason születtem 1966. február 10-én. Édesanyám Toronyi Erzsébet, Mezőkovácsházáról származik, védőnőként dolgozott, már nyugdíjas. Édesapám Sörös Ferenc, Jánoshalmán született; tanító, szakfelügyelő volt, majd a Járási Tanács, illetve a Városi Tanács művelődési osztályán dolgozott Kiskunhalason. Fér-

jem Horváth László. Két gyermekünk van: Imola 18, Ferenc 13 éves. Kiskunhalason lakunk.

Az általános iskolát Balotaszálláson végeztem el. 1984-ben érettségiztem Kécskeméten a Katona József Gimnáziumban. 1985-től a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatója voltam. 1986-

ban alapfokú könyvtárosi végzettséget szereztem, 1988-ban pedig „C” kategóriás játszóház-vezetői képesítést. A főiskolai évek alatt részt vettem mentálhigiénés képzésen is a Csongrád Megyei Művelődési Központban. 1989-ben magyar-népművelés szakon diplomáztam. Már gyakorló tanár voltam, amikor részt vettem egy ifjúságsegítő képzésen Miskolcon. 1995-ben szereztem meg második diplomámat a Janus Pannonius Tudományegyetemen humán menedzser szakon. 2000-ben szakvizsgáztam drámajáték-vezetés szakterületen. Részt vettem grafológiai, agresszió-kezelési és drogkoordinátori továbbképzéseken. A számítástechnika területen ECDL vizsgát tettem. A TÁMOP 3.1.4 pályázat keretében 5 képzésben vettem részt: szociális kompetencia, differenciálás, kooperatív technikák, tanulásmódszertan, infokommunikációs technikák témakörökben.

Az 1984/85. tanévben Kiskunhalason tanítottam általános iskola alsó tagozatában. Az 1989/90. tanévben Kecskeméten dolgoztam középiskolai kollégiumban nevelőtanárként, s óraadó tanár voltam egy általános iskolában, ahol magyart tanítottam. 1990-től 2004-ig dolgoztam Kisszálláson a Sallai István Általános Iskolában magyar szakos tanárként és könyvtárosként. 1993-ban alapító tagja és 1997-ig elnöke voltam a Kisszállási Kulturális Egyesületnek, melynek keretén belül néhány évig Ifjúsági Irodát működtettünk. 2000 –től 2009-ig dolgoztam a Lajtha László Alapfokú Művészeti Iskolában is, kézműves és dráma tan-

szakon tanítottam. 2004 óta tanítottam a Szent József Katolikus Általános Iskolában magyart, illetve osztályfőnök voltam. Tanárként nem csupán a tanulókkal igyekeztem jó kapcsolatot kialakítani, hanem a szülőkkel is harmonikus partneri viszonyt kiépíteni.

Fájó szívvel hagyom el a Szent József Katolikus Általános Iskolát, hiszen remek kollégákkal dolgozhattam, „csupa szív” és segítőkész szülőkkel megáldott, összetartó és szeretetteljes kis csapat osztályfőnöke voltam. Miért jövök hát Jánoshalmára? Számomra is kérdés volt. (Igaz-

gatói állást korábban is megpályázhattam volna, nem tettem.) Végiggondoltam életrajzom nem hivatalos iratba való részeit: Kecskésben töltöttem gyerekkorom legszebb nyarait nagyszüleimnél, a Szent Anna templomban voltam elsőáldozó, a kecskési templomban esküdtem örök hűséget fér-

jemnek, Jánoshalmán töltöttem a szakmai (tanítási, népművelői) gyakorlataimat, Jánoshalmáról írtam az első szakdolgozatomat. Olyan, mintha hazajönnék. S amikor találkozom leendő kollégáimmal, olyan kedvesen fogadtak, és annyi közös pontot találunk, hogy nem csupán gondoltam, hanem éreztem is: haza jöttem.

A Szent Anna Katolikus Óvoda Általános Iskola és Diákotthon igazgatójaként munkámat szolgálatnak tekintem, s kérem a Jóisten kegyelmét, hogy elődeimhez hasonlóan jól vezessem az intézményt, hogy a szeretet útján haladva, értékeinket, hagyományainkat megtartva folyton megújulhassunk.

Számadás a Szent Anna Iskolában az elmúlt tanévről

Iskolai életünk egy esztendeje újra lezárult. Ez alkalom arra, hogy számvetést tartunk az elmúlt hónapokról és felvázoljuk a jövőt. Ez a visszatekintés nem csupán a diákokra vonatkozik, hanem tanárookra és szülőkre egyaránt.

Visszatekintve az elmúlt 9 és fél hónapra, hálaadással és örömmel mondhatjuk, hogy alapvető céljainkat elértük, feladatainkat teljesítettük, nyugodt körülmények között folyt a tanítás.

Iskolánk élete a TÁMOP 3.1.4 pályázat keretében zajlott, amely a kompetencia alapú oktatás módszertanának és eszközeinek széleskörű elterjesztését célozza meg. A pedagógusok módszertani kultúrá-

jának korszerűsítését, a tanulók képességeinek és kulcskompetenciáinak egyénre szabott fejlesztését és megerősítését, valamint az egyenlő hozzáférés és esélyegyenlőség szempontjainak érvényesítését.

Az elmúlt tanév eredményeit jellemezni néhány statisztikai adat, a teljesség igénye nélkül.

214 diáknak állítottunk ki bizonyítványt. Iskolánk tanulmányi átlaga 3,75.

37 gyermek ért el kitűnő tanulmányi eredményt. 1 tanulónak került elégtelen osztályzat a bizonyítványába, neki augusztusban lesz lehetősége a javításra.

Kollégáink sok energiát fordítottak tehetséggondozásra. A háziversenyek mellett, az iskola falain kívül is megmértettük tanulóink tudását. Büszkék vagyunk eredményeikre. Most a legkiemelkedőbbeket szeretnénk megemlíteni.

A Kaán Károly Természetismereti verseny megyei fordulóján Hegedűs Réka 1. helyezést ért el, az országos döntőn külön díjat kapott. Munkáját segítette Hefner Istvánné.

Kiss-Pető Apor több országos versenyen is öregbítette iskolánk hírnevét. A Katolikus Iskolák Országos „Harmatcsepp” Alsós tanulmányi versenyén olvasás-szövegértés tantárgyból 4. osztályos kategóriában 10. helyezést ért el. Az Apáczai Kiadó és a Szivárvány Heted 7 Határon gyermeklap által hirdetett az államalapító Szent István című komplex tanulmányi versenyen a 4. évfolyamos korcsoportban 10. helyezést ért el. Az Apáczai Kiadó és a Szivárvány Heted 7 Határon gyermeklap által hirdetett Kis nyelvész tanulmányi

verseny az országos döntőjén vett részt. A TEKI-TOTO országos versenyen bronz fokozatot ért el.

Kecskeméten szervezték meg a Megyei KRESZ és Közlekedési vetélkedőt. Horváth Marcell 3. osztályos diákunk, 3. helyezést ért el.

A városi mesemondóversenyen iskolánk tanulói szép eredményeket értek el. Berta Virág 2. osztályos tanuló második, Dudás Andrea 4. osztályos tanuló harmadik helyezést tudhatnak magukénak.

A Szűcs József területi szavalóversenyen Miskolczi Zsolt 2. helyezést hozta el.

Labdarúgóink sikert sikerre halmoztak. Leány futball csapatunk a bajai regionális Göndör kupán aranyérmes lett.

A fiú labdarúgók, Göndör-kupa döntőjébe jutottak.

Fiaink a Diákolimpián labdarúgásban a Kis Iskolák Megyei döntőjén a 4. korcsoportban első helyezést értek el. A győztes csapat a zánkai országos döntőn méreteti meg magát. A csapat tagjai, akikre büszkék vagyunk: Enesei Márton, Enesei Dániel, Völgyesi Armand, Burai Róbert, Burai Roland, Dobos Valentin, Lukács

Mátyás, Simon Imre és Bogdán Alex.

A Megyei Hittanos Diákolimpián a nyolcadik osztályos fiúk kispályás fociban 3. helyezést nyertek. Asztaliteniszben, 5-6.-os korosztályban Lancsárovcis Friderika első, Roszinszki Cintia második helyezést ért el.

A szép teljesítmények, Komáromi Róbert testnevelőnket dicsérik.

Iskolánk 4 tanulója tagja a Jánoshalmi FC serdülő focicsapatának, akik az idei szezonban megnyerték a megyei bajnokság déli csoportjának küzdelmeit, majd a megyei nagydöntőn 3. helyezést értek el. Név szerint: Fenyvesi Evelin, Enesei Dániel, Enesei Márton és Völgyesi Armand

Ballagáskor iskolánkban a tanulmányait befejező diákok közül Pro Meritis díjat osztunk ki. A legpéldamutatóbb magatartású és szorgalmú tanuló” címen Jacsó Ibo-lya valamint a „legjobb tanulmányi eredményt elért tanuló”, címen Enesei Dániel és Enesei Márton részesült a kitüntetésben, amely mellé pénzjutalmat is kaptak. Ezt az összeget egy névtelen adományozó ajánlotta fel az iskolának erre a célra, a kifizetést az összeg kamatából fedezzük.

Pro Schola díjat Somoskövi Sándor mérnök, grafikusnak íteltük, aki terveivel segítette iskolánkat.

Néhány szót a személyi változásokról. Elköszönünk Komáromi Tiborné, kollégiumi nevelőtől, aki nyugdíjazása miatt fejezi be diákotthoni nevelő munkáját intézményünkben.

Marton Klára angol szakos, valamint Ádám Márta rajz szakos tanárnők magánéletbeli változás miatt elköltöznék János-halmáról, így szeptembertől már nem közösségünkben kezdik a tanévet. Erről a helyről is köszönöm nekik iskolánk iránti odaadó szeretetüket, hűségüket, közöttünk végzett munkájukat. Életükre Isten gazdag áldását kérem mindnyájunk nevében.

Nagy örömünkre szolgál, hogy 52 leendő kis elsőst fogadhatunk a következő tanévtől közösségünkbe. Ezért nyáron a felső folyosón egy újabb osztálytermet alakí-

tunk ki.

Szeretnénk köszönetet mondani: lelki életünk irányításáért a reggeli áhítatokért Binszki József plébános atyának, Gyöngyösi Balázs atyának és Arnold Fülöp diakónusnak.

Köszönjük magas szakmai színvonalú logopédiai munkáját Lehoczki Emőkének, Dr Ádámné Brecska Mária védőnőnek lelkiismeretes munkavégzésért és a színvonalas fellépéseket a Felső-bácskai Művészeti Iskolának, minden kollégámnak, óraadó tanárunknak, az iskola valamennyi dolgozójának. egész évi fáradozását, szolgálatát.

A legnagyobb köszönet a szülőknek szól, hogy együttműködtek velünk, segítették munkánkat, partnerek voltak gondjaink megoldásában. Külön is hálás vagyok a szülői bálon és a kerti ünnepségen való aktív részvételükért, anyagi támogatásukért. Ezekben, az emberi segítségekben rejlik az összetartó erő. Az erő és a stabilitás, a közösségben, az összetartozásban van.

Mindenkinek a megérdemelt vakáció hátra levő részében jó pihenést, kikapcsolódást kívánok. Hasonlóan a diákoknak is azt kívánom, hogy minél több időt tölthessenek szüleikkel, s kipihenve, új reményekkel kezdjék el a következő tanévet!

Nyári tábor

Badacsonylábdihegyen

Június 28-án hétfőn borús reggelen, szitáló esőben, autóbusszal indultunk Badacsonylábdihegyre. Amint megpillantottuk a Balatont, mindenki ujjongott, hogy megérkeztünk, pedig még jó másfél óra volt hátra az utazásból. Az örömteli megérkezés után, elfoglaltuk a szállást, kicsomagolni is alig tudtunk az izgalomtól, mert mindenki a Balatonhoz igyekezett volna végre fürdeni. A víz még nagyon hideg volt, de kipróbáltuk. Volt, aki megelégedett a lábmosással, volt aki derékig „belecsúszott”. Miután lehültek a kedélyek, késő délután Márti néni vezetésével táborpótlót batikoltunk.

Kedden délelőtt a Badacsony hegyet másztuk meg, több pihenőt beiktatva, mert közel ötszáz bazaltlépcső nehezítette utunkat. A keresztől, (amit a buszból is láttunk

és onnan nézve lehetetlennek tűnt elérni) gyönyörű kilátásban volt részünk. A délutánt fürdőzéssel töltöttük. Kora este erősítés érkezett Balázs atya és kis csapata személyében, így este szentmisén adhattunk hálát a nap örömeiért.

Szerdán badacsonyi kirándulást szerveztünk, a strandolásra és vízi sportokra szenteltük az időt. Alkalmunk nyílt a strandröplabdát, vízilabdázást, vízbiciklizést kipróbálni. Természetesen nem hagytuk ki a jégkásás és a jégkrémes bódé felkeresését sem. Késő délután kifestőlapokat színeztünk és origamiztunk a tábor területén. Este a szentmisén Balázs atya útmutatásával Jézus jelenléte, közelsége még érezhetőbbé vált.

Csütörtökön Keszthelyre utaztunk, ahol megtekintettük a Festetics-kastélyt, a

Kocsi Múzeumot, a Vasúti modell kiállítást és a Vadászati kiállítást. A kastély parkjában uzsonna után egy fergeteges rókavadászatot rendeztünk.

Pénteken a gyerekekkel újra strandolhattunk Badacsonyan és „kifosztottuk” a jégkrém, vattacukor és jégkása árusokat. A kísérő pedagógusainknak köszönhetően vacsorára 300 palacsintát pusztítottunk el. Ezt követően a tábor-tűznél megismerkedhettünk „Tíz kicsi négerrel” és helyben „medvét vadásztunk”.

Szombaton gyalog indultunk a szigligeti vár ostromára. Amikor már a legkisebbek nyakban ülve, harci lovon folytatták volna az utat, lelkesítő csatakiáltás harsant fel Balázs atya szájából. A várfoglalás hevületét jégkásával hűtöttük le. A huszártoronyból kitekintve fantasztikus látvány tárult elénk. Délután a hűsítő vízben fejesugró versenyt rendeztünk. Vacsorára mindenki saját magának

süthetett kolbászt és szalonnát.

Vasárnap táborbontás után hazaindultunk élményekkel és szűnyogcsipésekkel gazdagon.

Köszönetet mondunk Boros Juditnak, aki rendelkezésünkre bocsátotta a szép táborhelyet.

Jövőre is szeretettel várunk minden lelkes táborozni vágyót!

A katolikus óvoda hírei

Az úrnap körmenetben az óvodásaink virágszirmokat szórtak

Az óvodától ünnepélyes keretek között búcsúztak az iskolába készülő gyerekek

Ebben az évben Gavlikné Komáromi Mária nagymama érdemelte ki a „Szívvel és lélekkel az óvodáért” emlék plakettet, mely immár hatodik alkalommal került átadásra óvodánkban. Minden évben az iskolába induló gyermekek szülei közül az kapja meg, aki a legtöbbet segítette óvodánkat az itt töltött évek alatt. Marika mami sokat tett azért, hogy szép virágos legyen óvodánk és környéke, segített abban, hogy ünnepeink színvonalasabbak legyenek, és óvodánk jó hírét vitte környezetében. Köszönjük, kívánjuk, hogy az iskolába is kíséрге ez a lelkesezés! Kérjük Isten áldását munkájára, családjára!

A nyári napok forróságát frissítő fürdővel enyhítették gyermekeink, és közben elkészült a homokvár is az óvoda udvarán

Kedves gyerekek!

Ez az oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

Amikor táborban vagyunk, nem könnyű helyesen viselkedni a társainkkal. Találd ki, hogy a gyerekek szájából elhangzó kijelentések hogyan folytatódnak! Kétféle befejezése is lehetne a mondandójuknak. Neked melyik a rokonszenvesebb?

Az általad választott befejezés számát és betűjelét írd a mellette lévő szívbe!

Itt a nyár, a táborozások ideje! ☺
Gondolkozz el, és úgy válaszolj!

- ♥ 1.A. ...szívesen segíték, hogy átmenj a pótvizsgán!
- ♥ 1.B. ...bezzeg, te hiába igyekszel, neked ez túl nehéz.
- ♥ 2.A. ...ti miért nem hoztatok saját labdát a táborba?
- ♥ 2.B. ...gyertek játszani!
- ♥ 3.A. ...itt ne felejtsd a földön!
- ♥ 3.B. ...várj, majd én felveszem!
- ♥ 4.A. ...de nagyon megbántam.
- ♥ 4.B. ...de nem jött rá!
- ♥ 5.A. ...megosztom a sütit a többiekkel.
- ♥ 5.B. ...jól beosztom magamnak a tábor végéig.
- ♥ 6.A. ...Anyámasszony katonája!
- ♥ 6.B. ...gyere írjunk neki együtt levelet!
- ♥ 7.A. ...ijesszük meg a kicsiket!
- ♥ 7.B. ...tanítsuk meg a többieknek is, hogy készül!
- ♥ 8.A. ...kiosztom a leveleket a gyerekeknek.
- ♥ 8.B. ...csak az kapja meg aki csokit ad nekem.

Mese a kis cinegéről

A kis cinege eltévedt az erdőben. Sokáig kereste szüleit, de nem találta. Egyedül cseperedett fel, nem látott egyetlen cinegét sem. Már nagyocská volt, amikor rádöbbsent, hogy nem tud énekelni, nem tanította meg senki sem. Elhatározta, hogy mindenáron megtanul. Keresett valakit, aki megtanítaná. Találkozott a kakassal és megkérdezte tőle:

– Meg tudsz-e tanítani, hogy úgy énekeljek, mint egy cinege?

A kakas bölcsen válaszolt:

– Ha utánozod a hangomat, garantálom, szebben fogsz énekelni, mint egy cinege.

Megtanította kukorékolni. A cinege sokáig gyakorolta és tényleg szebben énekelt a kakasnál. Ide-oda repdesett az erdőben és vidáman kukorékol.

Meghallotta egy vadkacsa, meglepődve kérdezte:

– Hát ezt a ronda éneklést meg hol tanultad?

A cinege válaszolt:

– Te biztosan megtanítanál énekelni cinege módjára.

A kacsa határozottan válaszolt:

– Ne fecsérelj az időt, hogy megtanuljál énekel-

ni mint egy cinege. Én sokkal jobban énekelek, mint azok. Csináld utánam és az angyalok éneke semmi sem lesz a tiedhez.

Megtanította hápogni. A cinege ezt is megtanulta és jobban ment neki, mint a kacsának. Elégedetten repdesett az erdőben, természetesen hápogva.

Egy bagoly a fa tetején trónolt és nem akart hinni a fülének: egy kacsa-hangú cinege. Így szólt hozzá:

– Miért nem énekelsz úgy mint egy cinke?

– Egy kacsa azt állítja, hogy ez az ének annál is szebb.

– Kérdezz meg egy másik cinegét. Hogyan kell énekelned és ne hallgass másra! – mondta a bagoly.

– Szívesen megtenném, de nem talállok magamhoz hasonlót itt az erdőben.

–Egyszerű eset – válaszolt a nagy fülű bagoly.

– Ereszd meg jól a hangodat, hadd jöjjön ki belőle az ottr e j t ő z k ö d ő hang. Vegyél egy jó mély lélegzetet és tedd szabaddá a szívedből kivezető utat annak a dallamnak, amely bened rejtőzik. Ez az egyetlen lehetőség, hogy cinke módjára énekelj.

Így is lett. Felrepült a legmagasabb fa ágára. Szabaddá tette szívéből az utat és úgy énekel, mint egy cinke. A vidám dallam felvillanyozta az egész erdőt. Ilyen szép éneket eddig még senki sem hallott.

Attól a pillanattól kezdve a cinke nem hallgatódzott, ki énekel nála szebben. Rájött, hogy magától is érvényesül, nincsen másra szüksége. Elég megnyitni a szívét, onnan minden szép kifele tör.

n n

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Binszki József

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szerkesztés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta